

OSLO SENIOR HØYRE (OSH)

Retningsvalg for økologisk bærekraft: Kutt utslippene ikke utviklingen

Programkomiteen HLM20:

Av hensyn til fremtidens behov for fornybar energi, bør kraftutbygging prioriteres som en viktig del av Norges bidrag i klimakampen.

OSH viser til Høyres prinsippprogram vedtatt 16.03.2019: «Forvalteransvaret forutsetter en politikk som tar vare på naturen og forvalter samfunnsverdier i et generasjonsperspektiv.» Vern og bruk må i hovedsak bygge på lokal tilslutning og forvaltning, med sikte på å bevare artsmangfoldet i naturen»

For å trygge velferdsstaten og miljøet i en verden i politisk bevegelse må det føres en økonomisk politikk som gjør at Norge klarer seg selv om verdensøkonomien og klimaet endres. Handlingsregelen fører til at oljefondet ikke svekkes, og avkastningen av oljefondet er viktigere enn hvor mye olje som pumpes opp. Forvaltningen av oljefondet vil derfor ha stor innvirkning på hvorledes velferdsstaten videreføres.

En troverdig plan for utvikling av ikke-fossile energikilder i Norge (vann-, vind- og solkraft) må utformes etter føre var-prinsippet slik at nye utslippsfrie energikilder kan overta når olje og gass ikke lenger er lønnsomt/har et marked.

Bevaring av gammel bebyggelse gjennom bruk er langt med klimavennlig enn riving og nybygging. Gamle og utdaterte vann- og kloakksystemene må fornyes raskest mulig. Stengte vannkraftverk må fornyes og restartes. Det må gis tillatelse til oppdemming for småkraftverk og utbygging av micro-kraftverk. Effekten av dagens skatteregime må revurderes. Vannkraftproduksjon må effektiviseres gjennom oppdatering og utvidelse av eksisterende kraftverk.

OSH advarer mot en ensidig satsing på vannkraft. Norge må utnytte de teknologiske fortrinn som oljenæringen har gitt og satse på en rask utvikling av vindmøller til havs. Vindmøller på land bygges der det er enighet lokalt, og naturmangfoldet ikke er skadelidende.

Programkomiteen HLM20:

Innenfor rammen av norsk bistand bør en betydelig større andel prioriteres til utbygging av fornybar energi og andre klimatiltak i utviklingsland. Dette vil være på bekostning av andre områder som vi i dag bruker bistandspenger på.

OSH viser til Høyres prinsippprogram vedtatt 16.03.2016: «Miljø- og klimautfordringer er grenseoverskridende, og må møtes aktivt og forpliktende både lokalt, nasjonalt og globalt. Målet med norsk bistand er å bekjempe fattigdom, forebygge krig og flyktningestrømmer og hjelpe andre nasjoner og deres innbyggere til å bli selvhjulpne. Norsk utenrikspolitikk skal bidra til at vi når FN's bærekraftsmål»

Klimapolitikk er også aktuell utenrikspolitikk. Verden blir et tryggere sted dersom vi klarer å forhindre store klimaendringer. Vi må forstå hvorledes klimaendringene påvirker alle samfunnsforhold slik som flyktningestrømmer og konflikt mellom ulike land og grupper.

Samarbeid med EU, FN og privat sektor må vektlegges for å sikre gjennomføring av tiltak med global virkning. FNs 17 bærekraftsmål, som også Norge er forpliktet til følge, må følges opp med tiltak som gjennomføres raskest mulig. U-hjelpsmidler for å utvikle fornybare energikilder i utviklingsland må benyttes i langt sterkere grad

Programkomiteen HLM20:

Treplanting er et effektivt klimatiltak. Høyre bør derfor gå inn for at naturmangfoldloven endres, slik at det blir mulig å plante trær med høyt CO₂-opptak i områder der dette egner seg.

OSH viser til Høyres prinsippprogram vedtatt 16.03.2019: « Vern og bruk må i hovedsak bygge på lokal tilslutning og forvaltning, med sikte på å bevare artsmangfoldet i naturen»

OSH advarer mot å endre Naturmangfoldsloven uten å ha et godt kunnskapsgrunnlag for at planting av trær med høyt CO₂-opptak ikke fortrenger balansen i naturen som kan gi utilsiktede virkninger på både plante- og dyreriket herunder insekter.

I tillegg til eventuell treplanting, må det settes forgang i lagring av CO₂ med en teknologi som også kan benyttes i andre land.

Retningsvalg for økonomisk bærekraft: Hva skal vi leve av?

Programkomiteen HLM20:

Høyre skal føre en aktiv og tilretteleggende næringspolitikk for å bistå i omstillingen av næringslivet. Dette skal skje gjennom målrettet satsing og sterkere vekt på forskning, samferdsel, vekstfremmende skatteletter og et virkemiddelapparat som gir grunnlag for vekst. Høyre skal ikke definere vinnernæringer, men vi skal fortsette å legge til rette for at forskjellige næringer kan vokse.

OSH viser til Høyres prinsippprogram vedtatt 16.03.2019: «Lønnsomme bedrifter er en forutsetning for trygge arbeidsplasser. Det må legges til rette for at flere kan være medeier i sin egen arbeidsplass. Gode vilkår for gründere og selvstendig næringsdrivende vil også bidra til etablering av flere trygge arbeidsplasser i hele landet.»

Eierskap og kontroll

Samtidig som den offentlige støtten til forskning og utvikling, både til veletablerte norske bedrifter og til nyetableringer, har økt betraktelig, har både sentrale norske bedrifter og forskningstunge norske bedrifter blitt solgt til utlandet.

Som nasjon ønsker Norge å være et attraktivt land for investeringer fra utlandet samtidig som man ønsker mest mulig norsk kontroll over norske forskningsresultater og norske bedrifter for å beholde både kunnskapen og arbeidsplassene i Norge – og derved størst mulig økonomisk utbytte av forskningsinnsatsen i Norge.

Innen flere næringer kreves det enorme midler for å kunne komme inn på markedet. Samtidig investeres det her store beløp i forskning og utvikling fra både private og det offentlige. Her har ofte norske nyetablerere ikke noe annet valg, etter at den første forskningen er gjort, enn å selge seg til internasjonale investeringsfond eller store internasjonale konserner. Den samfunnsøkonomiske konsekvensen av dette vet vi lite om.

Tilsvarende også for sentrale norske bedrifter som selges til utlandet, som i hovedsak baserer seg på norske naturressurser, og som også innehar betydelig kunnskap, opparbeidet gjennom mange år, delvis ved hjelp av offentlige midler.

Samtidig vet vi at Norge både ønsker og er avhengig av investeringer fra utlandet. Vi må også ha som mål å være et attraktivt investeringsland for utenlandsk kapital. Dette gjør vi bl.a. ved høy og god aktivitet innen forskning og utvikling. Hensynet til norsk eierskap og kontroll på den ene siden og ønsket om å være et attraktivt investeringsland må balanseres.

OSH ber om at det utarbeides en nasjonal strategi for norsk eierskap – offentlig og privat – der formålet er å optimalisere verdien for Norge, samtidig som Norge bestreber seg på å være et attraktivt investeringsland for utenlandsk kapital.

Skattefradrag for å investere i unge norske virksomheter

Norge trenger langt flere nye teknologibedrifter. I tillegg er det viktig å øke bedriftenes evne til å vokse. Å få teknologibedrifter innarbeidet i markedet tar gjerne 10-20 år. Det har vært kjent i mange tiår at norske bedrifter i oppstartsfasen har vanskeligheter med å skaffe tilstrekkelig og risikovillig kapital. Når personlige midler og venners midler er brukt opp er det mange som må kaste inn håndkleet. Interessante og lovende muligheter forsvinner enten ved at prosjektene legges ned – eller blir sendt ut av landet for en billig penge. Norge trenger ikke bare forskning og utvikling, men bedrifter som har økonomisk utholdenhet til å få produktene ut i markedet. Norge har kapital, men den er fokusert på prosjekter som kapitaleierne vurderer som mindre risikofylte som for eksempel eiendom, kunst og innen nisjer som er utprøvd og der risikoen synes balansert. Kapital-eiere må motiveres til å ta høy risiko – mot at risikoen reduseres ved at investoren blir med på utviklingen over tid. Formuesskatt må avvikles for å sikre lik skattemessig behandling mellom norske og utenlandske investorer.

OSH ber om at investorer i små og mellomstore teknologiselskap skal få anledning til å avskrive 20% av investeringen hvert år i over 5 år – og at det skal bli anledning til å fylle opp investeringen med ytterligere kapital og også få avskrevet denne over nye 5 år.

Retningsvalg for Sosial bærekraft: Muligheter for alle

Programkomiteen HLM20:

Det skal alltid lønne seg å jobbe. Derfor kan ikke summen av ytelser som gis over tid overstige forventet normal arbeidsinntekt.

Alle som vil og kan bidra bør også få sjansen til det. Mennesker som av ulike grunner har hull i CV-en, nedsatt funksjonsevne eller lavere arbeidskapasitet, sitter på kompetanse som samfunnet bør ta i bruk. Derfor må arbeidet med inkluderings-dugnaden fortsette, og vi må finne nye modeller for å hele tiden sørge for at enda flere får bidra.

OSH viser til Høyres prinsipprogram vedtatt 16.03.2016:

«Velferdsordninger må i større grad stimulere til arbeid, og må løpende være gjenstand for vurderinger med det som utgangspunkt.

Stadig flere eldre har evne og vilje til å bidra i samfunnet også etter normal pensjonsalder. Alder skal ikke være en selvstendig grunn til oppsigelse, og det bør derfor ikke være aldersgrenser i arbeidslivet. Videre stiller det krav til at pensjonssystemet oppdateres. Særaldersgrenser må fjernes, og opptjeningen av pensjon må tilpasses muligheten til å arbeide lenger. Den største sløsing med ressurser er når mennesker blir stående utenfor arbeidslivet.»

OSH minner om at politikk for eldre dreier seg om mer enn at vi blir flere og sykere og alle problemene med å opprettholde sosial bærekraft.

For eldre lever ikke bare lengre, men er også friskere lengre. Med kunnskap og erfaring fra utdanning, arbeidsliv og et levd liv. Med godt voksne barn og store barnebarn som stort sett klarer seg selv. Med tid og overskudd er mange eldre beredt til å gjøre en fortsatt innsats i samfunnet:

- Hvis samfunnet ikke legger hindringer i veien for at de som vil og kan, får lov til å arbeide lengre.
- Hvis frivillig virksomhet ikke begrenses, vil flere hjelpende hender slippe til.
- Hvis eldre kan være til nytte, vil den psykiske helsen forbedres.

Et godt og velorganisert arbeidsliv er ikke bare produktivt, men også inkluderende. Den største sløsing med ressurser er når mennesker blir stående utenfor arbeidslivet. Et godt arbeidsliv muliggjør deltagelse uavhengig av psykiske eller fysiske utfordringer.

Det er et tankekors at ca halvparten av alle selvmord hvert år begås av de over 65 år. Når ensomheten blant eldre vokser, krever det stadig flere ressurser. Snart er det bare politisk arbeid som ikke rammes av aldersgrenser.

OSH krever at

- diskriminerende aldersgrensene fjernes
- eldres ressurser og deltakelse blir benyttet i samfunnslivet
- frivillig innsats blir anerkjent
- muligheter for alle også skal gjelde for eldre
- Pensjonsordningene må endres slik at det lønner seg å stå i arbeid lengre